

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.049/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mezei Róbert Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Mezei Róbert ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe felperesnek – dr. Sár Csaba és dr. Ulviczki Éva egyéni ügyvédek (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (I.r. alperes címe) I. rendű alperes és a II.r. alperes neve. (I.r. alperes címe) II. rendű alperes ellen szerzői jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. november 19. napján kelt 3/A.P.23.213/2020/46-I. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes építészmérnöki tevékenységet főtevékenységként folytató gazdasági társaság, ügyvezetői a perben nem álló felperesi ügyvezető1 és felperesi ügyvezető2 építészmérnökök. A II. rendű alperes ugyancsak építészmérnöki főtevékenységgel bíró gazdasági társaság, cégvezetője és egyedüli tagja az I. rendű alperes, aki ugyancsak építészmérnök.

[2] A N.J. Egyetem újonnan megalakuló Gazdálkodástudományi Karának épületegyüttese (a továbbiakban: Kampusz), és azon belül annak Oktatási épülete (a továbbiakban: Oktatási épület) a cég1, illetve annak tulajdonosa, a P.A. Alapítvány beruházásában épült meg. A Kampusz generáltervezője a perben nem álló cég2 és az ő

megbízásában eljáró felperes volt. Előbbi részéről N.G., utóbbi részéről felperesi ügyvezető1 és felperesi ügyvezető2 építészek működtek közre a tervezésben felelős építész tervezőként.

[3] A felperes, mint generáltervező az I. rendű alperessel 2015. június 19. napján, a II. rendű alperessel pedig 2015. július 20. napján „Építész tervezői szerződés” címzésű szerződéseket kötött a Kampusz építési engedélyezési tervével kapcsolatban, a Kampusz Oktatási épülete alaprajzai és homlokzatai tervezésére, valamint a Kampusz többi épületével kapcsolatos építészeti konzultációs szolgáltatás nyújtására.

[4] A szerződések rögzítették, hogy a felperes generáltervező, aki alvállalkozóként bízta meg az alpereseket, mint építész tervezőket. A szerződések 1. pontja szerint a tervezői munka alapját a felperes készítette el vázlattervek formájában. Az 5. pontban a felek megállapodtak abban, hogy „A P.A. Alapítvány felsőoktatási intézmény és Kampusz épületeinek tervein felelős tervezőként a Generáltervező és/vagy Megbízója (cég2) képviselője kerül feltüntetésre. Az Oktatási épület vezető építész tervezőként építész tervező kerül feltüntetésre. A kampusz további épületeinek tervein Építész tervező építész konzulensként kerül feltüntetésre. Építész tervező közreműködését a tervdokumentáció aláírásával igazolja.”

[5] 2020. február 3-án közlemény jelent meg a Kiadvány1 internetes oldalon „80 tonnás ’tőzsdetojás’ lebeg a kecskeméti egyetem új aulájában” címmel, mely cikk a N.J. Egyetem új Gazdaságtudományi Karának fejlesztését mutatta be különös tekintettel az aulában található különleges, 3 méterrel a föld felett lebegő „tőzsdetojás” építészeti elemre. A cikk végén a „M.É.” és a „Bánáti + Hartvig Építész Iroda” forrásokra hivatkozva szerzői listát (stáblistát) közöltek.

[6] Ugyanebben az időszakban a Kampuszról és annak oktatási épületéről más szakmai közlemények is megjelentek, különösen az Kiadvány2, az Oktogon című online, és a M. Online kiadvány és nyomtatott folyóirat számaiban, melyekben az I. rendű I.r. alperes neve „Építész projektvezető”, vagy „Projektvezető Építész” titulussal került feltüntetésre. 2020. február 26. napján az I. rendű alperes - jogi képviselője útján - levelet intézett a cég1-hez, amelyben kifogásolta, hogy az oktatási épülettel, illetve annak megvalósításával kapcsolatos 2020. február 3-i cikkben nem szerepel a neve az épület felelős vezető építésztervezői neve mellett. Erre tekintettel az I. rendű alperes kérte magát az épület egyik felelős vezető építész tervezőjeként feltüntetni az építményről szóló közleményekben és magán az épületen is. Az I. rendű alperes a levél másolatát a felperesnek és a cég2-nek is megküldte.

[7] A felperes jogi képviselője útján 2020. március 2. napján kelt levelében felszólította az alpereseket a fenti magatartás abbahagyására és nyilatkozat aláírását kérte, amelyben az alperesek kijelentik, hogy nincs igényük a tervekkel kapcsolatban felelős tervezői titulusra. Az alperesek a lemondó nyilatkozatot nem írták alá és nem küldték meg a

felperesnek, annak ellenére sem, hogy erre a felperes 2020. szeptember 8-án ismételt e-mail-ben felszólította őket.

[8] Az I. rendű alperes 2020. szeptember 11-én a Budapesti Építész Kamara Etikai-Fegyelmi Bizottságánál eljárást kezdeményezett felperesi ügyvezető1 és felperesi ügyvezető2 ellen, arra alapítva, hogy nevezett személyek a felperes nevében publikáló orgánumokhoz olyan stáblistákat juttattak el, amelyben az I. rendű I.r. alperes neve nem került feltüntetésre a tervezők, szerzők, alkotók között, hanem az csak a szerzői minőségtől távol eső "Projektvezető Építész" titulussal jelent meg.

[9] A felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. rendű alperes megsértette a felperes szerzői jogait azzal, hogy a cég2, a cég1, valamint a Budapesti Építész Kamara és más harmadik személyek felé az I. rendű alperest a tervekkel kapcsolatban felelős tervezőként kívánta feltüntetni. Kérte az alperesek eltiltását a sérelmezett magatartástól, írásbeli nyilatkozatban történő elégtétel adására kötelezését, továbbá 2.000.000 forint kártérítés egyetemleges megfizetésére kötelezését.

[10] Az alperesek elsődlegesen az eljárás részleges megszüntetését kérték arra alapítva, hogy a felperes névfeltüntetéssel kapcsolatban személyhez fűződő szerzői jogot érvényesít, amely azonban őt, mint jogi személyt nem illeti meg. Másodlagosan a kereset elutasítását indítványozták, arra hivatkozással, hogy nem követtek el jogsértést a felperessel szemben.

[11] Az I. rendű alperes viszonykeresetet nyújtott be a bíróságon, melyben annak megállapítását kérte, hogy a felperes azzal, hogy az I. rendű alperes nevét nem tüntette fel szerzőként felperesi ügyvezető1 DLA, felperesi ügyvezető2 és N.G. neve mellett velük egy sorban az Kiadvány2 és a Kiadvány1 című kiadványoknak átadott, a Kecskeméti N.J. Egyetem Gazdaságtudományi Kar és Kampusz Oktatási épületére, annak homlokzatára, előadótermére, aulájában lévő ún. „tőzsdetojás”-ára vonatkozó közleményében, megsértette az I. rendű alperes névfeltüntetéssel kapcsolatos szerzői személyhez fűződő jogát. Kérte a felperes eltiltását a további jogsértéstől, elégtétel adására és adatszolgáltatásra, valamint 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Állítása szerint az oktatási épület és annak általa tervezett részei úttörő megoldások, melyek kiemelt szakmai figyelmet és elismertséget kaptak többek között a kifogásolt közleményekben is. A tervezők megjelölését tartalmazó stáblistát a felperes adta a sajtóközleményekhez, amelyekben az I. rendű alperest nem a valós tervezői minőségében tüntették fel. Álláspontja szerint az I. rendű alperes megnevezéseként feltüntetett "Projektvezető Építész" kifejezés azon építész megjelölésére szolgál, aki a tervezés során kezeli a társtervezők közötti kommunikációt, a különböző szakági tervek ütköztetését, összehangolását, és figyelemmel kíséri a projekt műszaki, pénzügyi és adminisztratív folyamatait, azonban a tervezési alkotási munkában érdemben nem vesz részt. Az I. rendű alperes előadása szerint azonban nem ilyen jellegű tevékenységet végzett, hanem tényleges szerzői alkotómunkát. Az oktatási épület előadótermének, „tőzsdetojás”-ának, homlokzatának kialakítása saját szellemi alkotása. Az I. rendű alperesnek a stáblistákon a sérelmezett módon történő szerepeltetése egyúttal azt a hamis látszatot is

kelti, mintha a felperes munkavállalója lenne. Ezt az a körülmény is erősíti, hogy a II. rendű alperesnek, mint az I. rendű alperes cégének a neve a stáblistáról teljesen lemaradt, ez ugyancsak sérti az I. rendű alperes felperestől független alkotói tevékenységének az elismerését.

[12] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Utalt a felek közötti szerződés 5. pontjában foglaltakra, amelyben abban állapodtak meg, hogy a Kampusz épületeinek tervein felelős tervezőként a generáltervező és/vagy a megbízója (cég2) képviselője kerül feltüntetésre. Előadta, hogy az I. rendű alperes vezető tervezői titulust kapott és nem felelős tervezőit, a tervezők titulusa nem egyenlő, hanem eltérő minőségű és jellegű. A tervek a felperes kezdeményezésére és instrukciói alapján kerültek létrehozásra, ami a nagyobb projekteknél bevett szakmai gyakorlattal is összhangban áll. A "Projektvezető Építész", illetve "Építész Projektvezető" egy szerzői, tervezői titulus, ami egyúttal megfelel a szerződésnek is. Arra is hivatkozott a felperes, hogy amennyiben az I. rendű alperes bizonyítaná a jogsértést a cikkekkel kapcsolatban, úgy azt ez esetben sem a felperessel, hanem a cikkek szerzőivel, illetve szerkesztőivel szemben kellene igényét érvényesítenie. Érvelése szerint a szövegben lévő esetleges pontatlanságok sajtó-helyreigazítási perben orvosolhatók, amit az I. rendű alperes elmulasztott megindítani. A felperes az elégtételadás iránti kérelmet aránytalannak tartotta és az I. rendű alperes megjelölt kárigényének összecszerúségét is vitássá tette.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével mind a keresetet, mind a viszonykeresetet elutasította és akként rendelkezett, hogy a felperes és az I. rendű alperes az eljárással felmerült költségeiket maguk viselik. Határozatát a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 5. § (1) bekezdésére, 6. § (1) bekezdésére, 9. § (1)-(6) bekezdéseire, 94. § (1) bekezdés a), b), c) pontjára és (2) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:137. §-ára: 6:142. §-ára, 6:143. § (1)-(3) bekezdéseire, míg a viszonykereset tekintetében az Szt. 1. § (2) bekezdés k) pontjára, 12. § (1) bekezdésére, 94/B. § (1) bekezdésére, 9. § (2) bekezdésére alapította.

[14] A kereset tekintetében a törvényszék megállapította, hogy a felperes nem tüntetett fel keresete jogalapjaként egyetlen jogszabályt sem, amely olyan személyhez fűződő, vagy vagyoni jellegű szerzői jogát tartalmazná, ami elvileg megsérthető. Mindezzel párhuzamosan az alperesek magatartását egyidejűleg szerződésszegőnek is minősítette, mely ellentmondást bírói kérdésre sem tudott feloldani. Annak ténye pedig, hogy az I. rendű I.r. alperes neve az engedélyezési terven, majd az épületről készült szakmai tudósításokban közreadott stáblistákban nem "felelős építészervező" titulussal került megjelölésre, a szerződés 5. pontjából következik. Ennek ellenére az I. rendű alperes „felelős vezető tervezői” minőséget vindikált magának, amellyel megszegte a szerződés 5. pontját azzal a tevékenységével, hogy a cég1-hez intézett levelében követelte, hogy neve N.G., felperesi ügyvezető2 és felperesi ügyvezető1 neve mellett 4. felelős vezető építészervezőként kerüljön feltüntetésre.

[15] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor úgy foglalt állást, hogy kártérítés a felperesnek nem jár, mert nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes szerződésszegése neki kárt okozott, sőt az erre vonatkozó releváns tényállítások is hiányoztak a keresetből. Megalapozatlanul hivatkozott a felperes az I. rendű alperes által indított kamarai fegyelmi eljárásra is, mint károkozó magatartásra a törvényszék álláspontja szerint, mivel ennek az eljárásnak nem a felperes, hanem felperesi ügyvezető² és felperesi ügyvezető¹ a szereplői, így az eljárás miatti esetleges sérelmeikkel ezen személyek léphetnek fel.

[16] Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes tényszerűen nem tanúsította azokat a magatartásokat, amelyeket a felperes az alperesek közös magatartásaként állított, ezért a törvényszék további vizsgálat nélkül megállapíthatónak látta, hogy a II. rendű alperessel szembeni kereset is alaptalan, ezért a felperes II. rendű alperessel szembeni keresete is elutasításra került.

[17] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az I. rendű alperes viszontkeresetét sem. Elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást a felperes védekezése következtében, hogy az I. rendű alperes megfelelő személlyel szemben érvényesítette-e igényét, tekintettel arra, hogy a kérdéses közlemények nem a felperes, hanem perben nem álló harmadik személyek kiadványaiban jelentek meg.

[18] Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes álláspontját abban, hogy az I. rendű alperesnek sajtó-helyreigazítási igénnyel kellett volna fellépnie a kiadványok kiadásáért felelős személyekkel szemben, hangsúlyozva, hogy az alperes szabadsága eldönteni, hogy mely jogát érvényesíti. Az I. rendű alperes szerzői jogát érvényesítette a felperessel szemben, mégpedig azon az alapon, hogy a kérdéses kiadványokban megjelent stáblisták tőle származnak, és ezért őt tekinti szerzői joga megsértőjének. A törvényszék a felperes tagadásával szemben megállapíthatónak látta, hogy a stáblistákat a felperes bocsátotta rendelkezésre a sajtóanyagokhoz, tekintettel arra, hogy az Kiadvány²on ő van feltüntetve szerzőként, a Kiadvány¹ oldalon megjelent cikkben pedig forrásként van megjelölve, ahonnan a felperes saját weboldala van linkelve, melyek lényegében azonosak a többi kiadványban olvasható listákkal, így logikusan ezeket is a felperestől származónak kell tekinteni az elsőfokú bíróság álláspontja szerint.

[19] Mindezek után azt a kérdést látta eldöntendőnek a törvényszék, hogy a kiadványokban lévő stáblistákkal a felperes megsértette-e az I. rendű alperesnek a szerzőkénti feltüntetéséhez fűződő jogát. Utalt az Szjt. 12. § (1) bekezdésére, hangsúlyozva, hogy a stáblistákat aszerint kellett megítélni, hogy azokból a műfaji sajátosságok, szakmai szokások és gyakorlatok fényében kiderül-e az I. rendű alperes szerzői minősége. E kérdés megválaszolására a törvényszék a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleményét szerezte be.

[20] Az I. rendű alperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság nézete szerint a Testület aggálytalanul válaszolta meg a feltett kérdéseket, véleménye kiegészítésére nem volt

szükség. A Testület a felek szerződéséből és az oktatási épületre vonatkozó Kecskeméti Egyetemi Kampusz kiviteli terv aláíró lapjából azt állapította meg, hogy az építészeti tervekért N.G., felperesi ügyvezető² és felperesi ügyvezető¹ felelősek, míg alperes neve I. rendű alperes építésztervezőként működött közre. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem felelne meg a valóságnak, ha az I. rendű I.r. alperes neve a felelős építésztervezők között szerepelne. Nem egyezne a valósággal ugyanis, ha a felelős tervezők mellett tüntetnék fel annak a tervezőnek a nevét, aki a tervekért az Étv. értelmében felelősséggel nem tartozik. Minderre tekintettel a szakértői testület álláspontja szerint az I. rendű alperes nevének feltüntetése megfelelt az Szjt. 12. §-ának, az a közlemény terjedelmével és jellegével összhangban, a szakmai szokásoknak megfelelően történt. Emellett e megkülönböztetést az I. rendű alperes maga vállalta a szerződés aláírásával. Mindezek alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperes a kifogásolt módon nem sértette meg az I. rendű alperesnek az Szjt. 12. § (1) bekezdése szerinti jogát, ezért a viszontkeresetet elutasította.

[21] Tekintettel arra, hogy a keresetben a felperes, a viszontkeresetben az I. rendű alperes lett pervesztes, így egymással szembeni pernyertességük arányában nincs különbség, ezért az elsőfokú bíróság a perköltség viselésről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett megjegyezve, hogy a II. rendű alperes perköltségigényt nem támasztott.

[22] A határozattal szemben az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasító rendelkezésének megváltoztatását és a viszontkereset szerinti döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá az elsőfokú ítélet [43]-[45] bekezdéseiben kifejtett indokolási rész megváltoztatását és annak megállapítását, hogy a peres felek között létrejött építész-tervezői szerződések 5. pontja a felperes felelős tervezői névfeltüntetésre vonatkozó döntési jogát a Kecskeméti Egyetemi Kampusz épületeinek csupán a tervein történő névfeltüntetés kapcsán szabályozta, az nem terjedt ki magukon az épületeken, illetve az azokkal kapcsolatos közleményekben történő névfeltüntetésre, ezért az I. rendű alperes nem követett el szerződésszegést.

[23] Továbbra is aggályosnak találta az SzJSzT szakvéleményét az I. rendű alperes a fellebbezésében, ezért kérte a másodfokú bíróságtól a szakvélemény kiegészítésének elrendelését vagy annak felülbírálatával – az elsőfokú bíróságétól eltérően – olyan ténybeli és jogi következtetés levonását, amely szerint az a mód, ahogy a felperes az I. rendű alperest a perbeli újságcikkek céljára átadott közleményekben megjelölte, nem felel meg az Szjt. 12. §-a szerinti szerzői névfeltüntetési előírásoknak. Ezt azzal indokolta, hogy az SzJSzT részben az Szjt. 12. §-ába ütköző jogi álláspontot foglalt el a névfeltüntetés kapcsán, részben pedig iratellenesen értékelte a tényállást. Előadta, hogy nem lett volna építésügyi jogszabályi korlátja annak, hogy az I. rendű alperes nevét felperesi ügyvezető², N.G. és felperesi ügyvezető¹ neve mellett szerzőtársként tüntessék fel. Az SzJSzT ugyanis maga is kimondta, hogy a felelős építésztervező fogalmát jogszabály nem határozza meg. Emellett tévesen értelmezte a Testület a felperes és az alperesek között létrejött tervezési szerződéseket, mert azokból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az I. rendű alperes projektvezető építész lett volna. Ezzel szemben a szerződésből az állapítható meg, hogy az I. rendű alperes a per tárgyát képező épület vezető építésztervezője volt. Az Oktatási épületet konkrétan az I. rendű alperes tervezte meg, az pedig, hogy a kampusz többi, a per tárgyához nem tartozó épülete

tekintetében az I. rendű alperes vállalt konzultációs feladatot is, nem teszi az I. rendű alperes tekintetében helytállóvá a projektvezető építész titulus használatát.

[24] Az elsőfokú ítélet [43]-[45] bekezdéseiben szereplő indokolási rész felülbírálata pedig azért szükséges az I. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint, mert ezen alapul az ítélet azon megállapítása, hogy az I. rendű alperes szerződésszegést követett el a felperes hátrányára. Az I. rendű alperes ezt vitatta a fellebbezésében, előadva, hogy a felperes döntési joga a felelős tervező névfeltüntetésével kapcsolatban csak a Kampusz épületek tervein történő névfeltüntetésre, és nem az épületeken, vagy azokkal kapcsolatos közleményekben foglalt felelős tervezői feltüntetésre vonatkozott. Miután azonban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, ezért az I. rendű alperes fellebbezése csak az ítélet indokolásának megjelölt részét támadta.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[26] Fellebbezéssel nem volt támadott a felperes keresetét mindkét alperessel szemben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

[27] A fellebbezés nem alapos.

[28] A másodfokú eljárásban az I. rendű alperes fellebbezése következtében abban a kérdésben kellett az ítéltáblának állást foglalnia, hogy a törvényszék viszontkereset tekintetében elfoglalt álláspontja helyes volt-e.

[29] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság viszontkeresetet elutasító döntését és annak jogi indokait teljes körűen osztotta, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza.

[30] Helyesen állapította meg a törvényszék ítéletében, hogy az I. rendű I.r. alperes neve tényszerűen valamennyi stáblistában megjelent, azonban a viszontkereset alapját képező jogvitát az eredményezte, hogy azt az I. rendű alperes nem találta kielégítőnek, mert álláspontja szerint a "Projektvezető Építész", illetve az "Építész Projektvezető" titulusok az építész szakmában, inkább szervező, sem, mint alkotói tevékenységet fejeznek ki.

[31] Az Szjt. 1. § (2) bekezdés k) pontja alapján az építészeti alkotás és annak terve – így a perbeli épületegyüttes terve is – szerzői jogi védelem alatt áll.

[32] Az Szjt. 12. § (1) bekezdése szerint a szerzőt megilleti a jog, hogy művén, és a művére vonatkozó közleményen – a közlemény terjedelmétől és jellegétől függően – szerzőként feltüntessék. A szerző a neve feltüntetéséhez való jogot a felhasználás jellegétől függően, ahhoz igazodó módon gyakorolhatja.

[33] Az Szjt. 67. § (2) bekezdésének az Szjt. tervezőkre vonatkozó speciális névfeltüntetési szabálya értelmében a tervezőnek joga van meghatározni, hogy az épületen, vagy a műszaki létesítményen a nevét és a tervezés idejét hol és hogyan tüntessék fel. E jogát azonban csak a tulajdonos, illetve a használó vagy az üzemeltető jogainak és törvényes érdekeinek indokolatlan vagy aránytalan sérelme nélkül gyakorolhatja.

[34] E jogszabályi rendelkezések tükrében helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az Szjt. 12. § (1) bekezdése nem pusztán a szerző nevének feltüntetését írja elő, hanem azt, hogy a szerzőt szerzőként tüntessék fel. Osztható az álláspontja abban, hogy ez bővebb értelmű a pusztán névfeltüntetésnél, mert azt a követelményt tartalmazza, hogy a szerző nevének úgy kell megjelennie a művön és a műre vonatkozó közleményben, hogy abból egyértelműen kiderüljön, a megnevezett személy az, akinek szellemi tevékenysége a műnek egyéni, eredeti jelleget biztosított. A feltüntetett névnek ezért olyan kontextusban kell megjelennie a másodfokú bíróság álláspontja szerint is, amelyből a szerzői szerep a mű szemlélője, illetve a közlemény olvasója számára kiderül. Ennek szokásos módja a név mellett a műfajra jellemző szerzői minőség jelzésének feltüntetése, melynek szóhasználatát és a szerzőtársak sorrendjét a műfajra jellemző szakmai szokások, gyakorlatok is befolyásolhatják.

[35] Az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor annak a szakkérdésnek a megválaszolásához, hogy az az I. rendű I.r. alperes neve – a fentiek szerint - megfelelően került-e feltüntetésre a perbeli épületeken és az azokról tudósító kiadványokban, a Szerzői Jogi Szakértő Testület állásfoglalását kérte.

[36] A Testület az ítéltábla álláspontja szerint is aggálytalanul válaszolta meg a feltett kérdéseket, véleménye kiegészítésére a fellebbezés alapján sem volt szükség.

[37] Szakvéleményében az SzJSzT a stáblisták szóhasználatára szerinti "Projektvezető Építész és "Építész Projektvezető" kifejezésekről megállapította, hogy azok kizárólag szakmai fogalmak, jogszabályi háttérük nincs. Kifejtette, hogy az építészeti szakmában ilyen kifejezésekkel olyan építészt illetnek, aki tervezési és koordinációs feladatokat is ellát. A projektvezető építész elkészíti az építészeti terveket, az építészeti munkálatokat vezeti, összefoglalja, irányítja. A cím az eljáró tanács megítélése szerint a szakmai szabályoknak megfelelően hűen tükrözi az I. rendű alperes által végzett munkát, és lefedi a szerzői jogi szempontból releváns tervezési munkát is. Mindebből következően az SzJSzT álláspontja

szerint az I. rendű alperes nevének feltüntetése, mint "Projektvezető Építész", illetve mint "Építész Projektvezető" az építész szakma szabályainak és a közlemény terjedelmének és jellegének megfelelően történt.

[38] Emellett azt is hangsúlyozta az eljáró tanács a felek szerződésének és az Oktatási épületre vonatkozó „Kecskeméti Egyetemi Campus Kiviteli Terv” aláírólapjának vizsgálata alapján, hogy az építészeti tervekért az Iroda építészei, N.G., felperesi ügyvezető2 és felperesi ügyvezető1 voltak felelősek, míg az I. rendű alperes építész tervezőként működött közre. Ebből arra következtetett, hogy nem felelne meg a valóságnak, ha az I. rendű I.r. alperes neve a felelős építész tervezők között szerepelne.

[39] A Testület továbbá utalt az építészz szakmai gyakorlatra, melynek lényege szerint az egymástól elkülönülő tervezői funkciókat egymástól elkülönítve tüntetik fel. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a projektvezető építész kifejezés a szakmai szabályok szerint hűen tükrözi az I. rendű alperes által végzett munkát, és lefedi a szerzői jogi szempontból releváns tervezési munkát is. A tervezési szerződés I. pontja szerint ugyanis a felek „az oktatási épület alaprajzai és homlokzati építészeti kialakításának tervezésére, valamint a Kampusz többi épületével kapcsolatos építészeti konzultációs szolgáltatás nyújtására” kötöttek szerződést.

[40] Megjegyezte azonban azt is az eljáró tanács, hogy bár a felek közötti szerződés – a fentiekől eltérően - akként rendelkezett, hogy az I. rendű alperest az Oktatási épülettel kapcsolatban „vezető építész tervezőként” tüntetik fel, ez azonban azt sugallná, hogy az I. rendű alperes egyben felelős tervező is volt a perbeli projekt kapcsán, ami nem felel meg az építési-műszaki tervdokumentációnak - mivel az nem tünteti fel felelős tervezőként az I. rendű alperest -, ezáltal annak használata megtévesztő lenne.

[41] Mindezek előre bocsátását követően a testület arra következtetett, hogy az az építész szakma szabályai szerint a projektvezető építész és az építész projektvezető megnevezés kifejezi, hogy az I. rendű alperes milyen jellegű munkát végzett, annak ellenére, hogy az nem egyezik meg a felek által megállapodott elnevezéssel, amely egyebekben megtévesztő lenne.

[42] Az elsőfokú bíróság az aggálytalan szakvélemény alapján tehát helytállóan következtetett arra, hogy a felperes a kifogásolt módon nem sértette meg az I. rendű alperesnek az Szjt. 12. § (1) bekezdése szerinti névfeltüntetéshez fűződő jogát, ezért megalapozottan döntött, amikor az erre alapított viszontkeresetet elutasította.

[43] A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, annak fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2)

bekezdés alapján helybenhagyta. Ennek következtében nem látott okot az indokolás fellebbezésben sérelmezett részének megváltoztatására sem.

[44] Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban a felperes a másodfokú eljárásban a Pp. 83. §-a szerinti költségfelszámítással nem élt, ezért a másodfokú perköltségről rendelkezni nem kellett.

[45] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. május 12.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita
bíró